

Velkommen!

AT BEVARE OG FORTOLKE

Fort Stanwix National Monument er beretningen om en væsentlig del af en kompleks periode i amerikansk historie. Mange grupper og agenturer, såvel offentlige som private, i staten New York og hele den østlige del af USA, samarbejder med parken om at berette om de forskellige aspekter af vor delte arv og at bevare relaterede historiske steder. For en bedre forståelse af Fort Stanwix og Amerikas kolonihistorie er det en god ide at besøge vore partnersteder, fra historiske selskaber til stats- og nationalparker. Specifikke oplysninger om parkens partnere kan fås hos parkmedarbejderne.

The Marinus Willett Collections Management and Education Center, der åbnede i 2005, er resultatet af partnerskaber mellem The National Park Service, byen Rome, Oneida County, staten New York samt Oneida Indian Nation. Centret orienterer de besøgende og indeholder udstillinger, ligesom der er state-of-the-art lagerplads til de mere end 400.000 kulturgenstande, der findes i parkens museumssamlinger.

Fort Stanwix National Monument er en af næsten 400 parker i The National Park System. The National Park Service plejer disse specielle steder, der er reddet af det amerikanske folk, så alle kan opleve vor fælles arv. Missionen for The National Park Service er at bevare og beskytte naturlige og kulturelle ressourcer til glæde, inspiration og undervisning af denne og kommende generationer. Besøg www.nps.gov for at få mere at vide om parker og National Park Service-programmer i det amerikanske samfund.

En oversigt over parken og relevante sikkerhedsoplysninger

Placeringen af fortets indgangsport medfører en kort gåtur fra The Marinus Willett Center. Tre korte stier omkranser fortet. Den ene følger en del af The Oneida Carrying Place. De to andre medvirker til en bedre forståelse af begivenhederne under belejringen i 1777. Park rangers gennemfører dagligt planlagte orienteringsture, der i gennemsnit varer 45 minutter. Forhør dig hos de rangere, der har tjeneste i besøgscentret for tidspunkter og steder for de programmer, der tilbydes den pågældende dag. Parken kan besøges af handicappede, og mange af programmerne er tilrettelagt, så også personer med syns- eller høretab kan deltage. Servicedyr er velkomne i alle parkens bygninger. Der er medarbejdere til rådighed, som kan yde assistance.

Da fortet en akkurat rekonstruktion er der farelementer, der kræver gæsternes årvågenhed. Områderne i og omkring fortet er ofte grove og ujævne, så gå forsigtigt. Mange af fortets områder er lavet af træ, så pas på splinter. Lad ikke børn kravle på vægge og kanon, eller i ildsteder, og følg instruktionerne under våbendemonstrationer. Der er ingen picnicfaciliteter på fortet. Kæledyr skal være i snor og skal blive udenfor bygningernes indgangsdøre. Rygning er forbudt på stedet – såvel på fortet som i besøgscentret.

NØGLEBEGIVENHEDER I FORT STANWIX'S HISTORIE:

1758 – Englænderne bygger Fort Stanwix, hvorfra tropper med held erobrer franske forter i Kingston, Ontario (1758), Oswego og Niagara (1759), samt St. Lawrence-floden og Montreal (1760).

1768 – Grænsedragningstraktat forhandles på Fort Stanwix med Six Nations-stammer, hvilket åbner indianske territorier øst og syd for floderne Allegheny og Ohio for bosættelser. Traktaten skaber vrede blandt de stammer, der lever på disse landområder.

1777 – Belejring af Fort Stanwix indledes 3. august. Gansevoort sværger at holde fortet "til det yderste ekstreme". St. Leger opgiver belejringen efter 21 dage, da amerikanske forstærkninger ankommer.

Slaget ved Oriskany, 6. august. Englændere og indianere lægger et baghold for 800 militssoldater under Nicholas Herkimer, der forsøger at undsætte Fort Stanwix. Tropper fra Fort Stanwix plyndrer engelske loyalister og indianerlejr.

1779 – Tropper, ledet af generalerne John Sullivan og James Clinton, ødelægger Onondaga-byer i hjertet af Six Nations-land som gengældelse for raids i Mohawk Valley. Indianske fjendtligheder tiltager.

1784 – Traktat, underskrevet på Fort Stanwix, afslutter krigen med de Six Nations-stammer, der var allierede med englænderne under krigen, og tvinger dem til at opgive alle krav vest for New York og nord for Ohio-floden.

1788 – Staten New York forhandler land-aftaler med Oneidaer og Onondagaer på Fort Stanwix, hvilket skaber store kiler ind i indianerområderne. Dette udfordrer både de føderale myndigheder og den indianske suverænitet.

1790 – Onondagaer og Cayugaer bekræfter forhandlede landområde-aftaler med staten New York på Fort Stanwix. Meget af det erhvervede land sælges for at betale krigsgæld eller gives til soldater i stedet for betaling.

ONEIDA CARRYING PLACE - SEKS MILES DER ÆNDRER KURSEN FOR NORDAMERIKA

I tusindvis af år fungerede det gamle trail, der forbinder Mohawk River og Wood Creek, som en vital rute for alle, der rejste mellem Atlanterhavet og Lake Ontario. De rejsende anvendte denne gennemprøvede rute gennem indianerterritoriet Oneida til fragt af både varer og nyheder – men også sygdomme – til fjerntliggende egne. Da europæerne ankom, kaldte de dette trail for Oneida Carrying Place, og indledte dermed en væsentlig periode i amerikansk historie – en periode, hvor de enkelte amerikanske stater ikke alene kæmpede om kontrollen over The Oneida Carrying Place, men også over hele Mohawk Valley, hjemlandet for Six Nations-konføderationen, samt de rige ressourcer i Nordamerika. I denne kamp kom Fort Stanwix til at spille en vital rolle.

En verdenskrig

Kampen startede i sommeren 1754, da kolonitropper fra kolonierne French og Virginia stødte sammen sydvest for Pennsylvania dermed startede det, der senere blev kendt som den fransk/indianske krig. I 1756 havde kampene spredt sig til Europa, hvor krigen blev kendt som 7-årskrigen. Samme år invaderede franskmændene og deres amerikanske indianske allierede Mohawk Valley og de begyndte at ødelægge britiske forter langs The Oneida Carrying Place og German Flatts (Herkimer, N.Y.). Som svar på dette blev den britiske brigadegeneral John Stanwix beordret til at anlægge et fort ved The Oneida Carrying Place i 1758. Anlæggelsen af Fort Stanwix afsluttede de franske invasioner og blev startstedet for senere britiske kampagner.

Traktaten i 1768

Da den fransk/indianske krig sluttede i 1763 overgav Frankrig alle krav i Nordamerika øst for Mississippi-floden til Storbritannien. De amerikanske indianere, der havde været allierede med franskmændene under krigen, blev imidlertid i stigende grad utilfredse med briternes politik og startede en uafhængighedskrig mod dem. Pontiac's Rebellion resulterede i The Royal Proclamation of 1763, der forbød engelske bosættelser vest for The Appalachians. For at afslutte konflikterne mellem indianerne og de britiske bosættere forhandlede Superintendent of Indian Affairs Sir William Johnson sig i 1768 frem til en traktat på det nu forladte Fort Stanwix, hvor Six Nations-konføderationen erklærede sig indforstået med at overdrage landområder øst og syd for Ohio River. Dette ophidsede andre stammer, der levede i disse landområder, og satte dermed scenen for fremtidige konflikter.

Den amerikanske revolutionskrig

Den amerikanske revolution varede otte år, fra Lexington og Concord i 1775 indtil Paris-traktaten i 1783. I 1776, mens The Continental Congress debatterede national uafhængighed, blev General Washington beordret til at genopbygge Fort Stanwix for at beskytte den spirende nations nordvestlige grænse, og for at sikre et fodfæste for fremtidig ekspansion mod vest. Fortet blev omdøbt til Fort Schuyler til ære for Generalmajor Philip Schuyler, øverstbefalende for hærens nordlige afsnit.

1777: Krigens vendepunkt

I sommeren 1777, anførte den britiske oberstløjtnant Barry St. Leger (der midlertidigt havde rang som brigadegeneral) en hær ind i Mohawk Valley, som en del af Generalmajor John Burgoyne's plan for at kontrollere staten New York. Denne hær bestod af cirka 800 britiske, tyske og canadiske soldater, britiske loyalister og 800 amerikanske indianske krigere fra New York og The Great Lakes-regionerne. Hæren fandt et Fort Stanwix med en stærk garnison på næsten 800 kontinentalsoldater, ledet af oberst Peter Gansevoort. St. Leger indledte herefter en belejring af fortet d. 3. august.

6. august faldt Tryon County Militia, under kommando af brigadegeneral Nicholas Herkimer, der var undervejs for at hjælpe Fort Stanwix, i et baghold, arrangeret af britiske loyalister og indianere, nær landsbyen Oneida ved Oriska. Slaget ved Oriskany, der tvang militsen til at trække sig tilbage, blev udkæmpet mellem familiemedlemmer, venner og naboer. Medlemmerne af The Six Nations-konføderationen kæmpede også imod hinanden, hvilket afsluttede en fred, der havde bundet dem sammen i århundreder. Under kampen gennemførte oberstløjtnant Marinus Willett, Gansevoort's næstkommanderende, et udfald fra fortet, og fangede et antal fjender, ødelagde deres lejre og bragte 21 vognlæs forsyninger ind i fortet. Belejringen blev afsluttet d. 23. august, da kontinentalstyrker under ledelse af generalmajor Benedict Arnold ankom som forstærkning af fortets garnison. Sejren ved Fort Stanwix, sammenholdt med Burgoyne's nederlag og overgivelse ved Saratoga, førte direkte til alliancerne mellem USA, Frankrig og Holland.

Saratoga-kampagnen, juni – oktober 1777

Ideen om Saratoga-kampagnen blev undfanget af Generalmajor John Burgoyne, der troede på, at den amerikanske revolution kunne afsluttes ved at opsplitte kolonierne langs Hudson-floden. Hans plan var at avancere syd fra Canada, op langs Lake Champlain, erobre Fort Ticonderoga, og derefter marchere mod syd langs Hudson til Albany. Der ville han slå sig sammen med Sir William Howe, og avancere mod nord fra New York City, og Barry St. Leger skulle komme fra øst langs Mohawk River. Howe blev imidlertid engageret i en kampagne for at erobre Philadelphia, og nåede aldrig til Albany, og St. Leger, der var infiltreret i den forgæves 21-dages belejring af Fort Stanwix, blev tvunget til at returnere til Canada.

Efter erobringen af Ticonderoga -

med en lethed og hastighed, der chokerede patrioternes moral - fortsatte Burgoyne sin march mod syd, slog undervejs de amerikanske tropper ved Hubbardton og gennemtvang en evakuering af forterne Anne og Edward, begyndte heldet at vende. En kolonne lejesoldater (tyske), der blev sendt ud for at angribe Bennington, blev slået af tropper under ledelse af brigadegeneral John Stark og oberstløjtnant Seth Warner. På sin vej mod syd krydsede Burgoyne Hudson-floden og lod tropperne slå lejr tæt ved det nuværende Stillwater, NY, hvor amerikanerne under Horatio Gates (der havde erstattet Philip Schuyler som amerikansk øverstbefalende), havde oprettet stillinger på Bemis Heights. Burgoyne forsøgte at bryde igennem de amerikanske linjer ved Freeman's Farm (19. september) samt ved Bemis Heights (7. oktober). Begge forsøg mislykkedes, og den britiske øverstbefalende, der pludselig fandt sig omringet og i undertal – ude af stand til at trække sig tilbage – måtte overgive sig d. 17. oktober 1777.

Den arrogante fred

Den amerikanske revolutionskrig sluttede i 1783, men De forenede stater og de amerikanske indianere fortsatte med at kæmpe. For at afslutte krigen i New York, forhandlede De forenede stater 1784-traktaten i Fort Stanwix med Six Nations-konføderationen. De forenede stater dikterede traktatens vilkår, tog indianske gidsler indtil alle krigsfanger var blevet frigivet, og tvang repræsentanter fra Six Nations til at underskrive traktaten. The Six Nations blev også tvunget til at overdrage landområder til Ohio og det vestlige Pennsylvania, hvilket genoplivede ekspansionen mod vest. Her ud over blev de amerikanske indianere anerkendt som hørende til suveræne nationer indenfor De forenede staters grænser. Traktaten af 1784 førte direkte til Ohio's amerikansk-indianske krige i 1780'erne og '90'erne.

Traktater og råd i 1788 og 1790

Efter den amerikanske revolution bliver Fort Stanwix fortsat anvendt i forbindelse med relationer til de amerikanske indianere. Fire landaftaler bliver af staten New York forhandlet her med Oneidaer, Onondagaer og Cayugaer, uden godkendelse fra den føderale regering. Disse landaftaler anerkendes i den føderale 1794-traktat i Canandaigua. Hver 1. juni i mange af de efterfølgende år kommer stammefolk fra Oneida, Onondaga og Cayuga til Fort Stanwix sammen med repræsentanter fra staten New York, for at modtage deres årlige betaling for landområderne. Som et af resultaterne af handlen mellem de amerikanske indianere og staten bliver det muligt at grave kanaler, hvilket til slut førte til åbningen af The Erie Canal i 1827.

Traktaten af 1784 med The Six Nations-konføderationen
FOTO FRA U.S. NATIONAL ARCHIVES

Guide til fortets strukturer:

Fort Stanwix ser i dag næsten ud som fortet gjorde under den amerikanske revolution. Byen Rome og The National Park Service har i fællesskab genopbygget det som en tro kopi af det oprindelige fort fra 1776, ved hjælp af mange af de originale tegninger og dokumenter. Hovedkvarter-bygningen, skilderhuse, udfaldsporten, Nødvendigheden og ravelinen er imidlertid ikke blevet rekonstrueret. Numrene på illustrationen på tour-kortet, der henviser til de nummererede tekstblokke herunder, identificerer fortets hovedbestanddele; mærkaterne identificerer de tekniske elementer, der er forklaret i nedenstående ordliste:

Vold – Et smalt mellemrum mellem brystningen og grøften, der skal forhindre, at der ruller jord ned i grøften.

Bastion – Fortets udragende vinkler eller hjørner.

Kasematter – Bjælkebygninger op ad fortets indvendige palisadevægge til opbevaring af forsyninger eller til indhusning af tropper.

Overdækket vej – En slags vej der forløber omkring grøften og som er beskyttet af en mindre brystning, skabt vha. fortterrænet. Vejen blev anvendt til positionering af let artilleri og tropper omkring fortet.

Ikke-bærende palisader – Den del af fortet der forbinder bastionerne.

Grøft – En udgravning omkring hele eller dele af fortets palisadeværk der forhindrer indtrængen af angribere.

Skydeskår – En åbning i brystningen hvorigennem kanoner kan affyres. De brede vinkler muliggør en fejende ildafgivelse.

Stormpæle – En palisade bestående af tilspidsede træstammer der peger vandret udad fra fæstningsvolden, som forhindrer fjenden i at overtage fortet i et overraskelsesangreb.

Forterræn – Et let skrånende terræn omkring fortet, der strækker sig fra den overdækkede vej ud mod det omgivende landskab.

Brystning – Et brystværn der er opsat oven på fæstningsvolden for at beskytte soldater og artilleri mod fjendtlig ild.

Skilderhus – En lille struktur ovenpå brystningen på hver bastion, der skærmer skildvagterne i dårligt vejr.

Udforskning af fortet:

1 – Willett Center. Start her for en orientering om Fort Stanwix og den amerikanske revolution i Mohawk Valley. Udforsk interaktive programmer, køb one-of-a-kind gaver og souvenirs.

2 – Vindebro. Det vides ikke hvilken type vindebro, der blev brugt på Fort Stanwix. Denne type var udbredt i perioden. Ved hjælp af et modvægtssystem ville de 550 kilo tunge vægte på hver side (startet med håndkraft) rulle ned ad sporet, og dermed hæve broen. Når broen skulle sænkes, menes det, at man anvendte to lange stænger til at skubbe broen ned, indtil dens vægt bragte vægtene tilbage til toppen af sporene.

3 – Sydøstlige kasemat. Denne struktur blev anvendt som soldaterbarakker. Navnet ved døren (Jansen) betegner kompagnikommandøren. I de lange, stråfyldte senge, der kaldes for "cribs," sov 10 til 12 mænd side om side.

4 – Sydøstlige bastion. Fortets bageri var placeret under denne bastion. Brød var hovedbestanddelen i soldaternes kost, og hver soldat skulle modtage ét pund brød eller mel hver dag. En stor åbning i bastionens væg var indgangen til Nødvendigheden (toiletet), der ikke er blevet rekonstrueret.

5 – Magasin. Denne bygning blev oprindeligt brugt som magasinområde for forsyninger og den kan også have rummet kvartermesterens værelser. I dag er de offentlige toiletter placeret her.

6 – Østbarakkerne. Dette kompleks dannede ramme om de sparsomt møblerede officerskvarterer, marketenderens kvarterer, soldaterkvarterer for kompagnier, der var underlagt DeWitt og Bleeker, samt juniorofficerernes kvarterer.

7 – Udfaldsport. Udfaldsporten, der var almindelige i forter som Stanwix, blev anvendt til at deployere mindre grupper soldater ude foran fortet under dække for, bl.a., at efterfylde vandforsyningen fra strømmen lige udenfor fortet. Løjtnant Willett brugte den til at snige sig gennem de engelske linjer for at hente hjælp under belejringen. Kasematterne på begge sider af udfaldsporten fungerede som barakker for soldaterne.

8 – Nordøstlige bastion. På tidspunktet for belejringen var denne bastion endnu ikke færdiggjort. På grund af denne svaghed koncentrerede englænderne de tidlige belejringsoperationer på dette sted. En engelsk kanon var placeret cirka 600 yards mod nord, cirka hvor den store røde murstensbygning i dag kan ses på afstand. Hovedlejren for St. Leger's hær befandt sig umiddelbart bag dette punkt.

9 – Officerskvarterer. Kombinationen af pladsmangel og antallet af sengepladser førte til den situation, der her er repræsenteret: officererne måtte vænne sig til simple soldaterkøjer og ingen plads til møblementer. Mellem fire og otte officerer måtte deles om denne plads under belejringen.

10 – Artilleriofficerens kvarterer. Under belejringen var disse kvarterer beslaglagt af kaptajn løjtnant Joseph Savage, der havde kommandoen over artillerienheden på 30 mand, hovedsagelig sammensat af mænd fra Massachusetts og Connecticut.

11 – Kommandantens kvarterer. Oberst Peter Gansevoort ville have beboet disse rum som øverstbefalende på fortet. De var sandsynligvis de mest overdådigt møblerede rum. Gansevoort havde også en større fødevarervariation, og han beretter om at spise "kalvekød, duer og forskellige former for fisk."

12 – Stabsrum/spisesal. I dagtimerne fungerede disse kvarterer både som kontor for oberst Gansevoort og som stabsrum for officerer. Om aftenen kunne de bruges som spisesal for officerer samt et sted til sociale sammenkomster.

13 – Officerskvarterer. Normalt ville to eller tre officerer dele et rum på denne størrelse. Det tomme udseende afspejler hvordan fortets kvarterer kan have set ud, når garnisioneringen skiftede fra det ene regiment til det næste.

14 – Hjerterummet. Oprindeligt officerskvarterer, men dette rum indeholder nu funderingen af den originale kamin, der blev afdækket under arkæologiske udgravninger i 1970'erne.

15 – Nordvestlige bastion. Magasinet under denne bastion gjorde den til et mål under belejringsoperationerne, hvor englænderne forsøgte at ødelægge fortets krudtforsyning.

16 – Vestlige kasematter. Oprindeligt fungerede disse også som soldaterbarakker, møbleret med de "cribs", der findes i de sydøstlige kasematter.

17 – Vestlige barakker. Oprindeligt fungerede disse også som soldaterkvarterer for det kompagni, der var underlagt kaptajn Gregg. I dag fungerer bygningen også som ranger station og her kan man se en kort film om hvordan livet var for amerikanerne under revolutionen.

18 – Sydvestlige bastion. Under denne bastion, hvor flagstangen nu står, ligger et midlertidigt nødhospital, hvor soldaterne blev behandlet. Der kan ses en række forskellige medicinske værktøjer.

19 – Sydvestlige kasematter. Dette område fungerede som opholdskvarterer for fortets civile arbejdere. I dag rummer de parkkontorer og der er ingen offentlig adgang.

National Park Service
U.S. Department of the Interior

Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440

EXPERIENCE YOUR AMERICA™

ALLE VEJE FØRER TIL ROM(E)

Fort Stanwix ligger ved downtown Rome, N.Y., på hjørnet af James Street og Erie Boulevard. The Willett Center og fortet er åbent hver dag fra 9:00 til 17:00, bortset fra Thanksgiving (U.S.A.), 25. december og 1. januar. GPS-adressen til besøgscentret er: 100 North James Street, Rome, NY 13440. Alle større statsveje gennem Rome (26, 46, 49, 69, 365 og 90) fører omkring monumentet. Vejen til Rome fra New York Thruway (90) går via afkørsel 32 på Westmoreland, N.Y. Følg herefter skiltene til downtown Rome. Bynær parkering er til rådighed blot et stenkast fra monumentet. Der er en busterminal på Liberty Street, kun to blokke fra stedet. Der er en Amtrak jernbanestation på Martin Street, knapt en mile fra stedet. Nærmeste kommercielle lufthavn ligger i Syracuse, N.Y.

For yderligere oplysninger:

Postadresse:
National Park Service
Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440
USA

Telefonnummer:
1-315-338-7730

Websted:
www.nps.gov/fost
www.nps.gov/revwar
www.nps.gov

